అనుకోకుండా నిన్న మా రామాన్ని కలుసుకున్నాను. చీఫ్ కోర్టులో కేసు వచ్చేస్తుందని జూనియర్ కృష్ణమూర్తి వచ్చి చెబితే పరిగెత్తుతూ రామాన్ని చూసి ఆగిపోయేను. రామం నాతోటి మాట్లాడతాడో లేదో అనిపించినా "ఏం రామం ఎప్పుడొచ్చావు" అన్నాను. రామం నన్ను చూసి చిన్నగానవ్వి "అప్పీయివాళే, క్లయింట్లతో వచ్చేను. క్రిమినల్ అప్పీలులే" అని వెనక హడావడి పడుతున్న కృష్ణమూర్తిని చూసి "బెంచి కేసు వుందల్లేవుంది. పోయిరా తరువాత చూస్తాను" అన్నాడు. "ఫర్వా లేదులే నిన్ను చూసి చాలా రోజులయింది, పద పోయి కాఫీ తాగుదాం—కృష్ణమూర్తీ నీవు పోయి నాకు వంట్లో బాగా లేదని చెప్పి వాయిదా తీసుకో" అని చెప్పి రామంతో యింటికొచ్చాను.

రామం కనబడితేఎన్నో మాట్లాడాలని అనుకొన్నాను. కాని నా బాధ, అణువు అణువునూదహిస్తున్న నా వేదన ఎలాచెప్పను. విశాలి ఎక్కడుంది? అని అడుగుదామనుకున్నాను. కాని ఎలా అడగను. ఏ ముఖంతో?

రామం వెళుతానని లేచాడు. "పద విడిచిపెట్టి వస్తాను" అన్నాను కారు తాళాలు బయటికి తీస్తూ. "కారెందుకులే అయినా ఆ వీధుల్లో నీ కారు పడుతుందో లేదో" మాటల్లో వెటకారానికి మనస్సు చివుక్కుమంది. "పోనీలే పద నడిచేవెళదాము" అన్నాను. ఏవి మాట్లాడాలని అనుకున్నానో అవి తప్ప మిగిలినవన్నీ మాట్లాడుతూరామం దిగిన యిల్లు చేరాము. మేడమీద ఎవరోస్నేహితుడి రూములో వుంటున్నానుఅన్నాడు. రామాన్ని మర్నాడు తప్పకుండా రమ్మనిచెప్పి వెను తిరిగాను.

ఎవరో పాప పరికిణి తొక్కాడుతూ, కాకర పువ్వొత్తులు కాలుస్తున్నది. చూడగానేమా చిట్టి జ్ఞాపకానికొచ్చింది. బ్రతికివుంటే మా చిట్టి యిలా వుండేదా? చూస్తూ నిలుచుండిపోయాను. నా మనసులో బాధ నా ముఖం[illegible] బింబించిందో

"ఎందుకలాఉన్నావు. రేపు దీపావళికి నీకు టపాకాయలు, కొత్తగుడ్డలు ఎవరూ కొనలేదా?" అన్నది పాప. లేదన్నట్లుగా తల ఊపా డతడు. గిరున లోపలికి వెళ్ళి, ఏదో పొట్లం తెచ్చి "ఇంద ఇప్పుడు నవ్వుతూవుండు" అని అతని చేతిలో పెట్టింది పాప: నీళ్లుతిరిగినకళ్ళతో చిరునవ్వునవ్వి అ త డు ఇంటికెళ్ళి పోయాడు.

ఏమో పాప ఆట మానేసి నా వైపు చూస్తూ నిలుచుంది. దగ్గరగా వెళ్లాను. "ఎందుకలా వున్నావు. రేపు దీపావళికి నీకు టపాకాయలు, కొత్త గుడ్డలు ఎవ్వరూ కొనలేదా? అంది." తలూపాను. లోపలకెళ్లి ఏదో పొట్లంతెచ్చి "యింద. యిప్పుడు నవ్వుతూ వుండు" అని నా చేతిలో పెట్టింది. నీళ్ళ తిరిగిన కళ్లతో చిరునవ్వు నవ్వి వేగంగా యింటి కొచ్చేసేను.

ఆఫీసు రూములో జూనియర్లు పని చూసు కుంటున్నారు. రేపు దీపావళి. కోర్టు లేదు కదా? ఇంటికి వెళ్లమన్నాను. నా వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి వెళ్లిపోయారు. కృష్ణమూర్తి మాత్రం "ఏమిసార్ రేపు రాజమండ్రి సెకండప్పీలు వస్తుంది చద వరా" అన్నాడు. చదవనన్నాను. అతనూ వెళ్లి పోయాడు.

మేడమీది గదిలోకి వెళ్లి కూర్చున్నాను. దూరంగా వెలుగుతున్న మతాబాల వెలుగునీడలు నా గదిలో దోబూచులాడుతున్నాయి. నాజీవితంలో నీడలుపోయి వెలుగంటూ మళ్లీ వస్తుందా? ఏమో ....

పాప యిచ్చిన కానుక నా చేతిలో అల్లానే వుంది. పిచ్చిపాప. తలుచుకొంటే నగంవూరు కొనివ్వగలను. అసలు పాప యిచ్చినదేమిటి? పొట్లం విప్పబుద్ధి కాలేదు. విప్పి దాని విలువ పోగొట్టుకోదలచలేదు. పెద్ద లాయరుగాకాక, నాకు, నాకై యిచ్చిన కానుక, యెవ్వరైనా యిచ్చి ఎన్నేళ్లయింది. పాప కానుక ఖరీదైన బుద్ధభగవానుని విగ్రహం టేబిల్ పైనించి తీసేసి అక్కడ పెట్టాను.

నాయర్వొచ్చి దీపం వెలిగించి భోజనానికి రమ్మ న్నాడు. వద్దన్నాను. రామంరాక సలుపుతున్న కురుపు మీద కారం జల్లినట్లయింది. మనస్సు వద్దన్నా వెనక్కి పరిగెత్తుతూంది.

కాలేజీలో లా చదువు తున్నప్పుడు నేను, రామం వో గదిలో వుండేవాళ్లం. వో రోజు రామం "స్టేషనుకు పదరా మా చెల్లాయి వస్తుంది. క్వీన్ మేరీస్‌లో సీటు వచ్చిందట" అన్నాడు. అదే నేను విశాలను మొదటిసారి చూడటం. ఆ తరువాత రామంతో కలిసి యించుమించు రోజూ చూస్తుండే వాడిని. ఆ రోజుల్లో విశాల ఎంత అందంగా వుండేది. ఆ కళ్లల్లో ఎంత వెలుగు. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, అల్లరి చేస్తూ చాలా చలాకీగావుండేది. రామం వో రోజు "ఏరా మా విశ్వని చేసుకుంటావా? దాని కిష్ట మేట" అంటే ఆశ్చర్యపోయేను. విశాలకు నే తగుదునా అని. ఏ కోటీశ్వరుడో, నవ మన్మథుడో విశాలకు తగిన మొగుడని నా విశ్వాసం. పువ్వుల

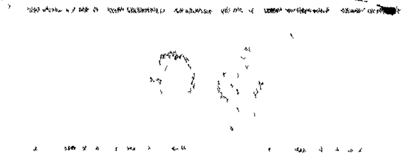

తివాచీమీద నడవాల్సిన విశాల నన్ను చేసుకుంటా నంటే కాదనే బుద్ధిహీనుడ్ని మాత్రం కాను. సరే అన్నాను.

మైలాపూర్‌లో వో యిరుకు సందులో లాయరుగా బోర్డు తగిలించటం విశాలతో కాపురం పెట్టడం ఒకేసారి జరిగింది. ఆ రోజులు ఎంత మధురమయినవి. వెన్నెల రాత్రిళ్ళ, సముద్రపు ఒడ్డున, అలలమీద వెన్నెలకట్టేనవంతెనచూస్తూ, పిచ్చిమాటలు మాట్లాడుతూ, చెట్టా పట్టా లేసుకుని యిసుకలో నడిచిపోయేవాళ్లం. కోర్టు నుంచి వచ్చేటప్పుడు అణా మల్లె పువ్వులు తెస్తే యెంత సంబరపడేది విశాల. మొట్టమొదట ఫీజు వచ్చినరోజు వో పర్వదినం. రోజులు సెలయేటి అలలలా గడిచిపోయేవి. నాన్న డబ్బు పంపించటం ఆపివేసి నీ కాళ్లమీద నీవు నిలబడు అని వ్రాస్తే నేను కుంగిపోతే విశాల ఎంత వోదార్చింది. పని లేదని బాధ పడితే విశాలచిరునవ్వులు బాధను మాయం చేసేవి. మా పెళ్లయి సంవత్సరమయిన రోజున, నేను ఆకుపచ్చ జరీ బోర్డరు చీర తెచ్చి యిస్తే విశాల ఆనందం ఏమని చెప్పను. నాన్న డబ్బు పంపించక, ప్రాక్టీసు సరిగ్గాలేక డబ్బుకు చాల యిబ్బంది పడేవాళ్లం. కాని విశాల ఎప్పుడూ సంతోషంగా వుండేది. నవ్వుతూ పాడుతూ చలా కీగా తిరిగేది. బియ్యం లేకపోతే రొట్టెలు, అవీ లేకపోతే బీచిలో వేరుసెనగ కాయలు తిని నీళ్ళ తాగి ఏవో పిండి వంటలు తిన్నట్లు సంతోషించే వాళ్లము. అణా, బేడా కూడబెట్టి సినిమాకివెళ్లి రాత్రంతా సినిమా ఘట్టాలే మాట్లాడుతూ నిద్రపోయే వాళ్లం. సినిమాలో ఏడుపు ఘట్టాలువస్తే మా విశాల చేతి గుడ్డ తడిసిపోయేది. నేను ఎగతాళి చేస్తే బుంగమూతి పెట్టేది. లైబ్రరీనుంచి పుస్తకాలు తెచ్చుకొని యిద్దరం చదివి వాటిని గురించి రోజులతరబడి వాదించుకొనే వాళ్లం. జేబులో దమ్మిడీ లేకపోతే బీచికిపోయి తిరిగే వాళ్లం. విశాల అనేది కదా "మెద్రాసులో దమ్మిడీ లేక పోయినా ఎంటర్‌టెయిన్‌మెంట్ కావాలంటే బీచికి వెళ్లితే సరి" అని.

కాని రాను రాను నా పని ఎక్కువయింది. ప్రాక్టీసు రావడం మొదలెట్టింది. విశాలకు నేను యిచ్చే బహుమతులు పెద్దవయినవి. కాని వాటిలో ప్రేమ కరువయింది. మా యిద్దరి మధ్యా దాటలేని అగాధం ఏర్పడింది. రాత్రింబగళ్ళ ఫస్టప్పీలు, సెకండప్పీ ళ్లతో సతమతమవుతూ, విశాలకు దూరంగా జరి గాను. సినిమాకి పోదామని విశాలన్న రోజు ఎవరో క్లయింట్లు వచ్చేవారు. వారితోపడి విశాల మాట మరిచిపోయేవాడిని. బీచి షికార్లు, వెన్నెలరాత్రుల విహారాలు మాకు కరువయినవి. కాని హోదా పెరిగింది. పెద్ద పెద్దవాళ్ళ నాకోసం వస్తు న్నారు. రెండు చేతులా సంపాదిస్తున్నాను. అప్పుడే మా చిట్టి పుట్టింది. మేము పెద్ద యింట్లోకి మారాము. కారు కొన్నాను. కాని నేను చిట్టిని సరిగ్గా చూడలేకపోయాను. విశాలకు చిట్టి లోక మయింది. నాకు కోర్టు లోకమయింది. చిట్టిబోసి నవ్వులకు, తప్పటడుగులకు నేను నోచుకోలేదు. నా కళ్లకు ఫీజు లెంతమైకము కమ్మేసినాయంటే నేను విశాల మొఖంమీద విచార చిహ్నలయినా గుర్తించలేదు.

మా చిట్టికి ఉన్నట్లుండి జ్వరం వచ్చింది. డాక్టరును పిలిచి చూపించమని విశాల చెబితే పిలుచుకు రమ్మని క్లర్కుకు చెప్పి నేను కోర్టుకు వెళ్లాను. ఎక్కువగా ఉంది జాగ్రత్త అని చెప్పా డుట, డాక్టరు. విశాల చిట్టికి యెక్కువగావుంది మర్నాడు కోర్టుకి వెళ్లవద్దన్నది. కాని మర్నాడు కోర్టుకి వెళ్లాను. ముఖ్యమయిన కేసు. కాని అంతకన్న ముఖ్యము మా చిట్టిఅని నాకు అప్పటికి తెలియదు. మా చిట్టి నేను కోర్టులో వున్నప్పుడు పోయింది. విశాలను ఎలా చూడను. ఎలా వోదార్చను. దొంగలా వచ్చాను యింటికి. విశాల ఏమీ అనలేదు. స్తబ్ధ రాలిలా నుంచుంది. మళ్లీ నా పనిలో నేను మునిగి పోయేను. నెల రోజులు పోనిచ్చి రవ్వల నెక్లెస్ కొని విశాలకిచ్చాను. తీసుకుని క్రింద ప[illegible]ంది. విశాల కళ్లల్లో నీళ్ళ తిరగడం కనిపించింది. లోపల కెళ్లిపోయింది. నేను ఏమి చేశానో నాకు బోధపడ లేదు మొదట్లో. మరునాడు విశాల యింట్లోలేదు. జాబు మాత్రం వుంది. "మీకు డబ్బు, పని, హోదా వీటికంటె కొన్ని ముఖ్యమయినవి వున్నవని తెలిసిన రోజున వస్తాను." తనే తిరిగి వచ్చేస్తుం దని మొదట ఉపేక్షచేసేను. ఇన్నేళ్ళ కాపురం చేసినా మా విశాలసంగతి నాకు తెలియలేదు. తరువాత తెగ వెదికాను. రామం దగ్గరకు వెళ్లాను. తిట్టాడు. కాని ఎక్కడుందో చెప్పలేదు. ఇంటికి తిరిగివస్తే యిల్లు బావురుమనివుంది. చిట్టి ఫోటో చూస్తే గుండెలు తీగలు సాచి లాగివదిలిన ట్లయింది. రోజురోజుకు విశాల నాకు ఎంత ముఖ్యమో బోధపడంది. నా కళ్లకు కట్టిన పొరలు విడిపోయినవి. విశాల నన్ను ఎప్పటికైనా క్షమిస్తుందా! నా అహంకారంతో విశాల అమా యకహృదయాన్ని ఎంతగా గాయపరిచానో. గుండెల్లో కుంపటి. జీవితం మోడువారిపోయినట్ల యింది. పనిలో యిదివరకు వుత్సాహములేదు. కాని అలా కొయ్యబొమ్మలా పని చేసుకుపోతున్నాను. ఎన్నో విధాల విశాలను మరచిపోదామనుకొన్నాను. కాని విశాలవెళ్ళిపోయేముందు పెట్టిన దైన్య మొగం నన్ను వెన్నంటి విశ్రాంతి లేకుండా చేస్తూంది. నేను విశాల కిచ్చిన బహుమతులనయినా విశాల

తీసుకుపోలేదు, ఒక్క ఆకు పచ్చ చీర తప్ప. ఎక్క డుంది విశాల ? ఏమి చేస్తున్నది. నేను అన్నము తక్కువతింటే కొట్టుకపోయే విశాల, జ్వరం వస్తే రోజుల తరబడి నిద్రాహారాలు లేకుండా నా ప్రక్కన కూర్చొని గంటల వారీగా మందులిస్తూ, వేయి దేము ళ్లకు మొక్కుకొనే విశాల నన్ను విడిచి ఎలా వుండగలిగింది. నా ప్రేమ డబ్బు తెరల క్రింద, హోదా పరదాల క్రింద అణగారిపోతూవుంటే, వెలికితెచ్చి, వెలిగించి వెళ్లిపోయిందా విశాల?

రామాన్ని నేను ఎందు కడగలేకపోయాను విశాల ఎక్కడుందని. రామం దగ్గరకువెళ్లి అడుగు దామనుకున్నానే? అలాటిది రామమే నా దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఎందుకడగలేదు. నా అహం అడ్డు వచ్చిందా? అయినా యింకెక్కడిది అహం. పోనీ రేపు వచ్చినప్పుడు అడుగుదామనుకొన్నాను. కాని అడుగ గలనా? ఏమో?

కళ్లంబడి నీళ్లు కారుతూంటే అలా కూర్చుండి పోయేను. నాయరొచ్చి నా స్థితిచూసి ఆగిపోయేడు. "ఏం నాయర్" అన్నాను. "భోంచేయలేదని కాఫీ కలిపినాను. త్రాగండి బాబూ పన్నెండయింది పండు కొండి" అని ఆర్డరు జారీచేసి వెళ్లిపోయేడు. పిచ్చినాయర్. నేనంటె ఎంత ఆపేక్ష? కాని నేను పిచ్చివాణ్ణని, మాణిక్యాన్ని చేతులారా జారవిడుచు కొనే మూర్ఖుడనని నాయర్‌కు తెలుసు. విశాల తోటి, యింటి వెలుగు పోయిందని నాయర్ ఉద్దేశం. తలూపి నాయర్‌ని పంపేశాను.

రామం ప్రొద్దున్నేవచ్చేడు. "ఇవాళ సాయంత్రం వూరికి పోతున్నాను. చెప్పి పోదామని వచ్చాను" అన్నాడు. డ్రాయింగ్‌రూము వదిలి మేడమీది గది లోకి తీసుకొచ్చి కూర్చోపెట్టేను విశాలగురించి అడుగుదామని. కాని నా కంఠం రుద్ధమయింది. కళ్లల్లో నయగారా నిలిచింది. మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాను. రామమే ఏదో మాట్లాడాడు. మా క్లాస్‌మేట్స్ ఎక్కడున్నారో చెప్పాడు. "నీ ప్రాక్టీసు ఎట్లా వుంది" అన్నాను. "ఏదోలే" అన్నాడు. నా టేబుల్‌మీద పాప పొట్లంచూసి ఏదో అడగ బోయి మానేసేడు. పోతానని లేచాడు రామం. మౌనంగా విడిచిపెట్టవద్దామని లేచాను. "నీవు వుండులే, నేను వేరే పనిమీద వెళుతున్నాను" అని వెళ్లిపోయేడు.

నాయరొచ్చి "బాబూ దీపావళి తలంటు పోసుకోరా" అన్నాడు. విశాల వున్నట్లయితే దీపా వళికి తలంటుపోసుకోకుండా వుంచేదికాదు. అది నాయర్‌కు తెలుసు. ఇవాళ ఆ అలవాటు మానడం యిష్టంలేక తలంటు పోసుకొచ్చి కూర్చున్నాను. దీపావళి అంటే పూర్వ జ్ఞాపకాలువచ్చి మళ్లీ మనస్సు బాధపడింది. మొట్టమొదటి దీపావళినాడు దీపావళి కాంతిలో వెలుగుతున్న మా విశాల ముఖం నా కళ్ల ముందు నిలిచింది. చంటిపాపలా ఎగురుతూ, కాకర పువ్వొత్తులు కాలుస్తూంటే, మా విశాల మొఖంమీద వెలుగు నీడలు దోబూచులాడుతుంటే, దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్న విశాలను చూస్తూ, అలా ఎన్ని గంటలు కూర్చుండి పోలేదు. మళ్లీ అలాటి దీపావళి వస్తుందా! లేక జ్ఞాపకాలు మాత్రం మిగులుతాయా?...నా ఆలోచనలను పాడు చేస్తూ నాయరొచ్చాడు.

"బాబూ ఎవరోపిల్లవాడు మీకు జాబు తెచ్చాడు. రామంబాబు పంపించారంట" రామం యిప్పుడేగదా వెళ్లింది. మళ్లీ జాబు ఏమిటి చెప్మా అనుకొంటూ జాబు విప్పాను.

"బావా" ఆశ్చర్య పోయేను. రామం నన్ను ఎప్పుడూ యిలా సంబోధించలేదు. మళ్లీ వెటకారమా అనిపించింది.కాని రామం వ్రాసిన జాబు యిది. "బావా నిన్న కోర్టులో నీవు నన్ను చూసినప్పుడ నీకు ముఖ్యమయిన కేసుందని నాకు తెలుసు. ఆ కేసు నీకు యెంత ముఖ్యమో కూడా నాకు తెలి యక పోలేదు. అందువల్ల నీవు నా వెంట వచ్చేస్తే నేను ఆశ్చర్యపోయేను. ఇదివరకు మధువేనా అని పించింది. చిట్టి సంగతి జ్ఞాపకంచేసి నిన్ను కలత పరచదలచలేదు. కాని అప్పటి నీ ప్రవర్తనకు యిప్ప టికీ ఎంత భేదం. నీవు యిప్పటికైనా మనుష్యుల విలువలు తెలుసుకొన్నందుకు చాలా సంతోషమేసింది. నిన్న నన్ను విడిచిపెట్టి వచ్చేటప్పుడు పాపతో నీవు మాట్లాడడం నేను మేడమీద గదిలోనుంచి చూసేను. ఆ పాప యిచ్చిన పొట్లం నీవు గుండెల కదుముకొని పోవడమూచూసేను. పాపకు నీవు గొప్పవాడివి,హోదా గల వాడివి అని తెలియదు. నీవు బాధపడుతున్నా వని, నీకు సంతోషం కలిగించాలని ఆ అమాయక హృదయానికి తట్టినట్లుంది. నీవు కావాలంటే ఆ పాపకు ఏమయినా కొనివ్వ గలవు. కాని నిజంగా ఆ పాప బహుమానం విలువ తిరిగి యివ్వగలవా? ఇది నీకు బోధ పడిందనటానికి నిదర్శనం యివ్వాళ నీ గదిలో చూసేను. నీలో పూర్తిగా మార్పు వచ్చిం దని తెలిసింది. విశాల ఈ రోజుకోసరం యెన్ని రోజులనుంచో ఎదురు చూస్తున్నది. ఇవ్వాళ నేను ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి వెళుతున్నాను. నీవు నా వెంట వస్తే విశాల దగ్గరకు తీసుకువెళ్తాను. విశాలను నీవు క్షమార్పణ అడగ నక్కరలేదు. నీవు వెళ్లి నిలుచుంటేచాలు విశాల నీ వెంబడి వచ్చేస్తుంది.

ఇట్లు,
రామం."

నా జీవితంలో చీకటి తొలగిపోయి వెలుగు వచ్చే సిందా? కళ్లంబడి నీళ్లు ధారలు కట్టేనయి. నాయ రును పిలిచి ప్రయాణానికి పెట్టె సర్దమన్నాను. ★

ఒకానొక పండితుడు మరణ శయ్యామీద ఉండగా ఆతని బంధువులలో ఒకరు "మామా, చిరకాలం జీవించావు. అన్ని కోరికలూ తీరాయి, ఇప్పు డైనా సన్యాసాశ్రమం పుచ్చు కొనరాదా?" అని ప్రశ్నిం చాడు.

ఆ పండితుడు ఆసక్తితో లేచి ఇలా అన్నాడు: "తీసు కొనడనికి నాకు ఏలాంటి అభ్యంతరమూ లేదురా నాయనా.కాని పథ్యంఏమిటి?"

తటవర్తి ప్రసాదరావు(హైద్రాబాదు)

నమ్మకమైన
పాతబియ్యం
శ్రీవిజయ
రైస్ కంపెనీలో
లభించును
గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2
ఫోన్ నెం.704

మీరు చదువతగ్గవి

జీవిత రహస్యాలు: మీ దాంపత్య సుఖాభివృద్ధికి అనేక గొప్ప రహస్యాలు గల పుస్తకం వెల రూ. 3-50.

యువతి: యువతులను గురించి మీరెప్పుడు కనివిని ఎరుగని అనేకవిధా లవిషయాలమయం. వెల రూ. 3-50

సంతానం: దాంపత్య సుఖా లనుభ వించు మాకూడ, గర్భనిరోధానికి 60 నవీన మార్గాలం. వెల రూ. 3-50.

దేశసేవ ప్రచురణలు
ఏలూరు,ఆంధ్రకు వ్రాసే అసలు ఖరీదుకే వి.పి. ద్వారా మీయింటికి పంపబడును.

జామ్-బక్
పాదముల వాపు నొప్పిని
శమనపర్చి నివారించును

కాళ్లవాపులు, వ్రణములు, కురుపులు, కాలినపుండ్లు విషగాయములు జామ్-బక్ గొప్ప చర్మఔషధం మెంటనే త్వరలో మానును. జామ్-బక్ చర్మం లోకి పోయి, గుణమిచ్చే ఔషధము దీనిలో ఎంత ద్రవ్యాలు మానెలు లేవని గ్యారంటీ చేయబడినది.

అది మందుల వ్యాపారు లందరివద్దను దొరుకును.
సి.ఇ. ఫుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి.
హోల్ ఏజంట్లు: దాదా & కంపెనీ,
86, సైనప్ప నాయక వీధి, మద్రాసు-1